

КАК СЕ РАЗВИВА ПЛЪТТА?

/Майк Кварлес/

Един съветник, служещ като сътрудник в международното служение “Благодат”, сподели своето лично свидетелство, което дава представа за това, как се развиват плътските модели и как работят:

“Взаимоотношенията с баща ми по време на моето детство могат да се опишат с неговите думи: “Не можеш да свършиш нищо, както трябва.” Децата са най-добрите попивателни на информация, но са най-лошите тълкуватели на тази информация. Така аз повярвах на баща си и израснах с чувството и вярването, че съм **НЕСПОСОБЕН**.

От друга страна, майка ми беше свръхгрижовна и взаимоотношенията ни могат да се опишат с нейните думи: “Дай да го направя вместо теб.” За съжаление, ако мама трябваше да го направи вместо мен, това ми говореше, че аз не мога да го направя сам. Това само подчертаваше и усилваше чувството ми, че наистина съм **НЕСПОСОБЕН**.

Майка ми и баща ми през цялото време се караха и най-лошият ми детски спомен е когато лежах в леглото, чудейки се дали някой от тях няма да убие другия. Като резултат израснах, чувствайки се много **НЕСИГУРЕН**.

Аз бях най-голямото дете, затова в повечето неща се оправях по-добре от братята и сестрите си. Винаги имах неприятности и ако беше извършена пакост, родителите ни винаги търсеха мен. Обикновено аз бях виновникът! Като резултат израснах с чувството на **ВИНА**.

В други случаи родителите ми казваха: “Защо не можеш да бъдеш мил? Защо не можеш да вършиш нещата както трябва? Защо не можеш да бъдеш добър... като брат си и сестра си?” Сега към всичките чувства, които описах, се прибавяше и чувството на **МАЛОЦЕННОСТ**.

Неспособен... несигурен... виновен... малоценен. Аз все още имах нуждата да бъда обичан, приет, да съм ценен и значим. И така, започнах да развивам плътски модели, за да живея (да се справям, да успявам, да избягам и т. н.)

Един такъв плътски модел беше **БЕЗОТГОВОРНОСТ**. Майка ми не ми позволи да преживея последствията от погрешното си поведение и така не се научих да поемам отговорност за него.

Друг модел беше **ОТЛАГАНЕТО**.

Спомни си, че се чувствах неспособен и вярвах, че съм неудачник, затова отлагах нещата, за да забавя неизбежния провал. Ако това не помогнеше, винаги можех да се **ОТКАЖА**.

Като добавка към безотговорността и отлагането станах **МАТЕРИАЛИСТИЧЕН** още в ранните си години. Повечето от най-близките ми приятели произхождаха от богати семейства и ми изглеждаше, че парите разрешават много от проблемите.

Приятелите ми имаха по-хубави неща (по-хубави дрехи, къщи, бейзболни ръкавици, коли) и ми изглеждаше, че с парите идва обществената благосклонност, необходима за общуването с противоположния пол.

След колежа целта ми в живота беше да печеля много пари. Започнах да работя като брокер и да печеля. Станах **УСТРЕМЕН КЪМ УСПЕХИ**. Това беше начинът, по който намирах живот и самоличност.

Помня, че казвах: “Обичам да печеля пари, защото си купувам каквото искам, отивам където си поискам и правя каквото искам.” Но това не беше съвсем вярно. Дори като нехристиянин знаех, че обичам да печеля пари, защото хората се възхищават на онези, които печелят пари. Този, който печели пари, беше приеман и ценен. Това беше начинът, по който получавах собственото си приемане и лична стойност.

По-късно развих друг плътски модел, наречен **АЛКОХОЛИЗЪМ**. Помня първия път, когато се напих. Това стана през нощта след завършване на средното училище и тази случка промени живота ми (в отрицателен смисъл обаче).

Плътските модели ти дават нещо. Въздействието на алкохола ми даваше нещо. То ми позволяваше да се издигна над смазващата ме стеснителност. Даваше ми възможност да победа (поне временно) чувствата си на неспособност, несигурност, вина и малоценност, да контактувам с момичета и да бъда “един от момчетата”.

На 18 години вече бях пристрастен и щях да се боря с пристрастяването през следващите 32 години. Всъщност, имаше много години, в които не пиех. Но не бях свободен, докато не научих кой съм в Христос.

Преди да получа това откровение за своята истинска самоличност в Христос, бях станал **ЖЕНКАР**. Простичко казано, женкарят е един несигурен мъж, търсещ приемане. Това е търсене, което го тласка от една жена към друга. Не вярвах, че съм достоен за любов, така че не можех и да я приема.

ОТБЯГВАХ ИНТИМНОСТ, тъй като не исках някой да дойде прекалено близо и да разбере, че се чувствам неспособен, несигурен, виновен и малоценен.

Когато станах християнин, нямаше драматична и съществена промяна в живота ми. Отидох в семинария и станах пастор. За съжаление, всичко, което правех, беше “християнизирание” на основното ми плътско поведение - стремеж към успех.

Опитвах се да посрещна своите нужди, като бъда успешен пастор и изградя успешна църква. Когато не стана така, бях ядосан и обезнадежден.”

Повечето от проявите на плътта, описани в горното свидетелство, са непривлекателни. Те се наричат “отрицателно програмирана плът”. Истината обаче е, че всички ние имаме свой собствен вид плът. Много хора развиват “положително програмирана плът”. Те имат привлекателно плътско поведение, като например висока етика на работа, самодисциплина, усърдие и способност да спазват закона.

Имаме ли предвид, че тези черти сами по себе си са погрешни? Не. Това, което казваме, е следното: **Всяко нещо**, което правиш, за да посрещнеш нуждите си, да намериш живот и самоличност, да се справиш или да успяваш в живота, независимо от Бога, е плътско поведение.

Всичко - дори добри неща като проповядване, свидетелстване, ходене на църква или това, да бъдеш добър баща, майка, съпруг или съпруга - може да бъде плътски модел, ако го използваш за посрещане на своите нужди и за черпене на живот и самоличност независимо от Бога.

Доминиращите грехове и проблеми, които контролират живота

Има различни доминиращи грехове и проблеми, влияещи в живота, с които хората се борят. Като резултат, радостта на много от тях е ограбена. Почти без изключение, тези модели на поведение са се вкоренили дълбоко.

ПЕРФЕКЦИОНИСТЪТ е научил, че за да бъде приет и да има стойност, трябва да прави всичко перфектно. Не че е наистина толкова ужасно, когато нещо не е на мястото си, а по-скоро за да бъде перфекционистът наред, всичко трябва да си бъде на мястото.

Един мъж се бори с **ХОМОСЕКСУАЛНОСТ**. Роден е късно в живота на своите родители. Знае, че е бил “случайност”. Баща му е отсъствал през повечето време, така че между двамата не са се развивали взаимоотношения. Докато е израствал, младежът е можел да общува единствено с по-голямата си сестра и с майка си. Той е “научил”, че не е “мъжествен”, тъй като не е бил добър в “нормалните” момчешки дейности. Единственият начин, по който е можел да намери мъжко приемане, било хомосексуалното поведение.

Друг мъж, който се бори с хомосексуалността, не е имал взаимоотношения със своя баща. Майка му го е обличала с накъдрени момичешки дрехи. Имал е недостатъчно атлетични способности и е “научил”, че не е “мъжествен”. Първото си мъжко приемане е получил от роднина, който го е галил сексуално.

Една жена се бори с **АНОРЕКСИЯ** и **БУЛИМИЯ**. Когато е израствала, тя е “научила”, че за да бъде приета от обществото, да има интимни приятели и да успява в живота, трябва да бъде слаба.

Друга жена се бори със **СЪЗАВИСИМОСТ**, тъй като е научила, че за да бъде наред, трябва винаги да се явява “в помощ” и да разрешава проблемите на другите.

Една жена е станала **УГАЖДАЩА НА ХОРАТА**, като постоянно върши неща за другите, с цел да спечели приемане.

Тези, които израстват без благоволенieto на обществото и материалните неща, може да мислят, че ако само успеят да паснат на социалната среда, ще могат да получат приемане. Опитват се да го постигнат чрез усилията си да бъдат или да правят каквото и да поискат другите от тях. Също като хамелеона, те се променят според обстановката с цел да отговарят на очакваните образци.

Много хора от нашето общество признават и дори се хвалят, че са **РАБОТОХОЛИЦИ**. Повечето от тях са израснали, чувствайки се неспособни и несигурни. Те се опитват да докажат на себе си и на другите (на онези, които са им казали, че са неспособни), че не са такива. Открили са, че макар да се **чувстват** ужасно неспособни и несигурни, те могат да извършват неща адекватно и в някаква степен да получават приемане чрез работата си. Повечето обаче живеят своя живот в страх от провал и често жертват семейство, здраве, убеждения и всичко друго в опитите да “докажат” себе си.

Вземете християнина, който има такъв страх от провал, че работи всеки час и прави всичко, което шефът му иска от него, без въпроси. Предавайки чувството си на морал и вярата си, той става роб на своята кариера. В най-лошия случай, може дори да стане участник в незаконни дейности.

Или да погледнем жената, чийто съпруг я е напуснал? Опустошена, тя плаче: “Животът ми е свършил!” Не се ли е опитвала да намери живот във взаимоотношенията със съпруга си?

А какво да кажем за пастора, който е бил изгонен от църквата си и чувства, че животът му е свършил? Не се ли е опитвал да намери живот в църквата си?

Къде намираш живот? Павел каза: *“За мен да живея е Христос”* (Филипяни 1:21). Как би завършил ти това изречение: “За мен да живея е ...”?

Заклучение

И така, какъв е отговорът – Божият отговор – за плътта?

Погрешният начин е да се опитваш да подобриш себе си, което означава да се опитваш да подобриш плътта. Бог ни най-малко не е заинтересован от опитите ти “да успееш” в това.

Накратко, правилният начин да се справиш с плътта е:

- (1) Да осъзнаеш, че Бог **вече** се е справил с нея чрез умъртвяване на твоето старо “аз” (този, който ти беше в Адам) на кръста. Бог се справи с плътта (твоя “живот от себе си”) чрез разпъване на твоето старо “аз”.
- (2) Второ, трябва да осъзнаеш, че плътта - това **не си** ти! Тя е старите начини, по които си се научил да посрещаш своите нужди независимо от Бога.
- (3) Последно, осъзнай, че имаш **избор**. Можеш да поемеш отговорност за старите модели на плътта си и да избереш да живееш чрез Христовите ресурси в теб.

Отговорът няма да придобие смисъл или да проработи за теб, ако не видиш как действа твоя уникален тип плът – тогава тя ти става отблъскваща. Така че, необходимо е да бъдеш “изкормващо искрен” и да извършиш смела

инвентаризация на това, как работи твоята плът за посрещане на нуждите ти.
Когато видиш истинския проблем, не косвения, тогава проумяваш и отговора.